

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 10Cpr/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213221757
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213221757.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pre sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci navrhovateľa: E. L., X.. X.XX.XXXX, V. X Y. L., S. R., zastúpený advokátom JUDr. Erikom Šablatúrom, AK Holíčska 13 v Bratislave, proti odporcovi: ABAS SR Management, s.r.o., Dúbravská cesta 2 v Bratislave, IČO: 35 883 324, zastúpený advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP š v Trnave, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, určenie, že pracovný pomer trvá a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť súdu prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. súdny poplatok v sume 99,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.002,08 € na účet advokátskej kancelárie Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., č. ú.: A. R. XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 18.7.2013 a upraveným dňa 21.10.2013 domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru, dané mu odporcom dňa 10.7.2013 je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá. Odporca je povinný zaplatiť mu náhradu mzdy za mesiac júl v sume 384 € a za každý ďalší mesiac v sume priemerného zárobku vo výške 576,50 € s príslušenstvom, až do vyhlásenia rozsudku súdom.

Návrh odôvodnil tým, že u odporcu pracoval na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej 30.11.2011 s druhom práce samostatný bezpečnostný pracovník, s dňom nástupu do práce 1.12.2011. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú až do ukončenia zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Eximbanka SR. Ďalej bolo dohodnuté, že ak pracovný pomer bude trvať dlhšie ako 2 roky, pracovná zmluva sa stáva zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitú.

Zmluva o poskytovaní strážnej služby bola vypovedaná ku dňu 30.6.2013. Dňa 3.7.2013 nemohol navrhovateľ nastúpiť na svoje pracovisko, nakoľko prevádzka, v ktorej pracoval, bola zrušená a teda sa stal nadbytočným pracovníkom. Zamestnávateľ s ním neprerokoval preradenie na iné pracovisko, alebo iný druh práce, ani mu osobne, písomne, či telefonicky neoznámil, kde by mal, resp. mohol pracovať. Do 3.7.2013 sa mu nepodarilo telefonicky sa spojiť s riaditeľom personálneho oddelenia p. X.. Zamestnávateľ s ním okamžite skončil pracovný pomer a skutok vymedzil tak, že odo dňa 3.7.2013 nenastúpil na svoje pracovisko a ani neoznámil dôvod svojej neprítomnosti na pracovisku svojmu nadriadenému.

Zamestnávateľ s ním nezačal konanie o porušení pracovnej disciplíny, neoboznámil ho s dôvodom výpovede a neumožnil mu k nemu sa vyjadriť. Okamžité skončenie pracovného pomeru neprerokoval so zástupcami zamestnancov, konal absolútne svojvoľne, nerešpektoval Zákonník práce, krátil mu mzdu, nevyplácal mu príplatky za prácu nadčas. Preto bol zo strany navrhovateľa podaný podnet na Inšpektorát práce. Ako pravý dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru je teda snaha zbaviť sa zamestnanca, ktorý sa domáha svojich práv.

Odporca podal k návrhu písomné vyjadrenie, ktoré bolo súdu doručené 30.4.2014. V ňom uviedol, že odporca minimálne mesiac pred ukončením zmluvy s Eximbankou SR oznámil zamestnancom, ktorí v jej objekte pracovali, že tento zmluvný vzťah končí dňom 30.6.2013. Následne od 1.7.2013 začala v tomto objekte poskytovať strážnu službu iná spoločnosť. Pri výmene strážnych služieb je zaužívanou praxou, že zamestnanci pôvodného poskytovateľa strážnej služby majú záujem zotrvať v danom objekte, čo následne vedie k ukončeniu pracovného pomeru s odporcom a uzatvorení nového pracovného pomeru s novým poskytovateľom strážnej služby. Časť zamestnancov odporcu preto ukončila pracovný pomer, časť ukončila pracovný pomer dohodou s vyplatením odstupného a časť zamestnancov začala vykonávať strážnu službu v iných, odporcom určených objektoch. Odporca určil navrhovateľovi nástup do objektu IKEA dňom 6.7.2013. Túto skutočnosť mu oznámil aj listom s doručenkou, zo dňa 3.7.2013. Navrhovateľ však do práce v určený deň nenastúpil, nedostavil sa ani v následné dni a odporcu ani žiadnym spôsobom nekontaktoval. Zásielka sa odporcovi vrátila ako nedoručená dňa 18.7.2013. Z uvedených dôvodov odporca pristúpil k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Navrhovateľ list prevzal 10.7.2013.

Odporca má za to, že neospravedlnená absencia a neprítomnosť navrhovateľa v práci 3 po sebe idúce dni, je závažným porušením pracovnej disciplíny, preto ako zamestnávateľ pristúpil k okamžitému skončeniu pracovného pomeru.

K niektorým ďalším argumentom navrhovateľa odporca uviedol, že navrhovateľ sa nestal nadbytočným, pretože žiadna prevádzka na ktorej pracoval, nebola zrušená. Z tohto jeho argumentu ale vyplýva, že mal vedomosť o ukončení poskytovania strážnej služby v Eximbanke SR.

V prípade navrhovateľa by nešlo ani o preradenie na iné pracovisko, ani o iný druh práce. Navrhovateľ by vykonával strážnu službu v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, teda Bratislava, len v inom objekte.

Navrhovateľ namietol porušenie § 63 ods. 5 Zákonníka práce, toto ustanovenie je však irelevantné, keďže sa týka porušenia pracovnej disciplíny a možnosti dania výpovede zo strany zamestnávateľa.

U odporcu nepôsobia zástupcovia zamestnancov, preto odporca nemohol porušiť § 74 Zákonníka práce.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ pracoval u odporcu odo dňa 1.12.2011 na základe Pracovnej zmluvy uzatvorenej 30.11.2011. Z nej súd zistil, že navrhovateľ bol prijatý na pracovnú pozíciu samostatný bezpečnostný pracovník, s pracovným pomerom na dobu určitú až do ukončenia zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Eximbanka SR. Bolo dohodnuté, že ak pracovný pomer bude trvať dlhšie ako 2 roky, stáva sa táto zmluva zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitú.

Listom zo dňa 8.7.2013 odporca s navrhovateľom okamžite skončil pracovný pomer a to podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Závažné porušenie pracovnej disciplíny odporca skutkovo zdôvodnil tým, že navrhovateľ dňa 3.7.2013 nenastúpil na svoje pracovisko, ani neoznámil dôvod svojej neprítomnosti na pracovisku svojmu nadriadenému.

Okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľ prevzal dňa 10.7.2013.

Navrhovateľ odporcovi zaslal Stanovisko, v ktorom uviedol, že s okamžitým skončením pracovného pomeru nesúhlasí a na pracovnom pomere naďalej trvá. Dôvod, uvedený v okamžitom skončení pracovného pomeru považuje za vykonštruovaný a právne neprijateľný. Skutočný dôvod podľa neho je ten, že mu odporca za riadne vykonanú prácu nevypláca mzdu, svojvoľne ju kráti o nadčasové hodiny a príplatky. Návrh na dohodu o sporných nárokoch zo dňa 27.6.2013 odmieta a v prípade, že do 10 dní nedôjde k serióznej dohode, zašle trestné oznámenie za nevyplatenie mzdy, dá podnet do sociálnej a zdravotnej poisťovne, keďže odvody boli vykonané v menšom objeme. Z dôvodu nesúhlasu so správou inšpektora Ď., podal sťažnosť na Národný inšpektorát práce. Navrhovateľ ďalej žiadal o zaslanie Zápočtu odpracovaných rokov.

Zo Zápočtového listu vyplýva doba trvania pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu od 1.12.2011 do 10.7.2013.

Odporca ako jeden z dôkazov doložil do spisu Písomný pokyn zamestnávateľa zo dňa 2.7.2013. Z neho vyplýva, že odporca navrhovateľovi určil počnúc dňom 6.7.2013 o 7,00 hodine nástup do práce v spoločnosti IKEA Bratislava. Na doručení sa nenachádza pečiatka pošty, ani dátum prevzatia písomnosti. O podpise na doručení navrhovateľ uviedol, že tento podpis nie je jeho a tiež, že táto zásielka mu nikdy nebola doručená.

Navrhovateľ zaslal súdu Dodatok č.3 k pracovnej zmluve zo dňa 30.6.2013, v ktorom je ako miesto výkonu práce uvedený Baumax Bratislava. Dodatok mal nadobudnúť platnosť a účinnosť dňom 1.7.2013. Navrhovateľ k nemu uviedol, že tento Dodatok mu odporca podstrčil na podpis pri podpisovaní Dohody o sporných nárokoch. Navrhovateľ Dodatok nepodpísal.

Na pojednávaní dňa 27.1.2015 navrhovateľ zotrval na písomne podanom návrhu. Doplnil, že približne v mesiaci apríl - máj 2013 všetkým zamestnancom odporcu z Eximbanky oznámili, že výkon strážnej služby bude s odporcom ku dňu 30.6.2013 ukončený. Odporca im túto skutočnosť zatajoval. Dňa 30.6.2013 bola práca v Eximbanke ukončená, pričom jemu nikto neoznámil, kde má nastúpiť do zamestnania. Dňa 2.7.2013 telefonoval svojmu nadriadenému, tento mu však nebral telefón. Čakal teda, že ho odporca bude sám kontaktovať, čo sa nestalo. Namiesto toho mu bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru a to dňa 10.7.2013. Navrhovateľ nemal v práci nikdy neospravedlненú absenciu, nebolo proti nemu vedené žiadne disciplinárne konanie. Odporca sa zatajuje na adrese jeho sídla, je tam vrátnik, ktorý všetkých usmerňuje podľa toho, či sa odporcovi chce, alebo nechce s niekým stretnúť. Odporca neustále porušuje pracovné predpisy, nevypláca svojim zamestnancom príplatky za prácu nadčas, za čo bol podaný aj podnet na Inšpektorát práce. Pokiaľ mu odporca dostatočne jasne neurčil miesto výkonu práce, nemohol odporca porušiť pracovnú disciplínu.

Odporca pri výsluchu uviedol, že z dôvodu flexibility pracovného pomeru sa v zmluve neuvádzal konkrétny objekt, v ktorom mal navrhovateľ pracovať. Minimálne mesiac pred ukončením zmluvy medzi odporcom a Eximbankou SR bolo všetkým zamestnancom odporcu oznámené, že tento zmluvný vzťah končí. Navrhovateľovi bol určený nástup do spoločnosti IKEA Bratislava, kde sa však nedostavil. Z toho dôvodu bol s ním ukončený pracovný pomer.

Navrhovateľ písomne dňa 13.2.2015 dôvodil, že riaditeľ personálneho p. X. dával v mesiaci jún 2013 verejné prisľuby, že po 30.6.2013 bude pracovný pomer trvať i naďalej a že majú pre nich pracovné miesta zabezpečené. S navrhovateľom však nebolo nič konkrétne dojednané. Dňa 30.6.2013 sa navrhovateľ nachádzal v objekte Eximbanky, avšak nikto mu nedal podpísať žiaden dodatok, ani s ním neprerokoval miesto nástupu do práce, napriek prisľubu, že pracovný pomer bude pokračovať. Postup odporcu považuje navrhovateľ za úplne zmaťochý.

V písomnom Stanovisku zo dňa 23.2.2015 a 24.3.2015 odporca namietol, že navrhovateľovi pracovný pomer skončil uplynutím dojednanej doby dňa 30.6.2013 a keďže netrval viac ako 2 roky, nenastala jeho zmena na neurčitý čas. Na predmetný prípad nemožno aplikovať ustanovenie § 71 ods. 2 Zákonníka práce, nakoľko navrhovateľ po uplynutí dojednanej doby trvania pracovného pomeru nepokračoval vo výkone práce s vedomím zamestnávateľa. Navrhovateľ túto skutočnosť ani nenamieta, naviac vo svojom písomnom Stanovisku zaslanom odporcovi po doručení okamžitého

skončenia pracovného pomeru, žiada navrhovateľ odporcu o zaslanie Zápočtu odpracovaných rokov a preplatenie nevyčerpanej dovolenky, čo sú úkony smerujúce ku skončeniu pracovného pomeru. Z toho vyplýva, že sám navrhovateľ považoval svoj pracovný pomer u odporcu za skončený. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s argumentami odporcu ohľadne skončenia pracovného pomeru uplynutím dojednanej doby, odporca tvrdí, že z prejavu vôle odporcu, ktorý navrhovateľovi doručil okamžité skončenie pracovného pomeru a z prejavu vôle navrhovateľa, ktorý Oznámením stanoviska k okamžitému skončeniu pracovného pomeru žiadal vydanie Zápočtového listu a preplatenie nevyčerpanej dovolenky, vyplýva, že obaja mali záujem skončiť pracovný pomer, tento teda skončil dohodou. Navrhovateľ sám pri výsluchu potvrdil, že mal vedomosť o ukončení zmluvy medzi odporcom a Eximbankou SR k 30.6.2013 a že vo výkone práce pre odporcu po tomto termíne nepokračoval. V tomto smere sa právny úkon odporcu, ktorým okamžite skončil pracovný pomer s navrhovateľom, javí ako nadbytočný.

Súd vo veci vyhlásil dňa 14.4.2015 rozsudok pod č.k. 10Cpr 5/2013-97, ktorým návrh navrhovateľa zamietol. Na jeho odvolanie Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.novembra 2015 pod č.k. 4CoPr 9/2015-123, prvostupňový rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení uznesenia vytkol tunajšiemu súdu nedostatok presvedčivosti v odôvodnení rozsudku, keď na jednej strane súd uzavrel, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil uplynutím dojednanej doby, ale na strane druhej vyhodnotil aj skutkové okolnosti porušenia pracovnej disciplíny vedúce k záveru o platnosti danej výpovede, čím odôvodnenie nespĺňa požiadavku danú § 157 ods. 2 O.s.p.

Súd vytýčil vo veci pojednávanie na deň 10.5.2016, na ktorom navrhovateľ opätovne predložil Dodatok č. 3 k Pracovnej zmluve, tentoraz ale opatrený jeho podpisom. Uviedol, že tento Dodatok, ktorým sa zmenilo miesto výkonu práce na Baumax Bratislava, podpísal dňa 27.6.2013, keď bol na Trnavskej ulici rokovať s odporcom o sporných nárokoch, pričom Dodatok podpísal spolu s inými dokumentmi. Dodatok mal byť iba prekleňovací, teda miesto výkonu práce nebolo presne určené, nakoľko v Bratislave existujú tri prevádzky Baumaxu. Tento Dodatok získal až začiatkom augusta 2015 tak, že mu ho priniesol nejaký muž od odporcu, na recepciu sídla odporcu na Dúbravskej ceste, a to po vzájomnom telefonickom rozhovore. Na jeho meno si už nespomína.

Právny zástupca navrhovateľa doplnil, že týmto Dodatkom sa pracovný pomer navrhovateľa u odporcu zmenil z doby neurčitej na dobu určitú. I keď miesto výkonu práce v ňom nie je úplne určité, malo byť následne doplnené podľa sľubu p. X.. Dňa 2.7.2013 vydal odporca ďalší pokyn, ktorý ale navrhovateľovi nebol nikdy doručený a v ktorom bolo ako miesto výkonu práce určené pracovisko IKEA. Má za to, že tieto okolnosti nemôžu byť navrhovateľovi na ujmu. Naliehavý právny záujem na určení trvania pracovného pomeru zdôvodnil právny zástupca tým, že navrhovateľ má záujem na tom, aby ho odporca naďalej zamestnával, prideloval mu prácu podľa pracovnej zmluvy a Dodatku č.3.

Navrhovateľ poukázal na mzdový list za rok 2013, kde v mesiaci júl je uvedená suma 430,72 €, pričom v stĺpčeku dovolenka je uvedená nula a absencia je tiež nula. V Liste Sociálnej poisťovne je však na dni 3.7. až 10.7. uvedená absencia. V Zápočtovom liste je započítaná doba trvania pracovného pomeru od 1.12.2011 do 10.7.2013. Plán služieb na júl 2013 mu zo strany odporcu nebol daný.

Odporca poukázal na zmätočnosť samotných vyjadrení navrhovateľa. Raz navrhovateľ vedel kam má nastúpiť, inokedy nevedel kam má nastúpiť. Odporca nemá žiadnu vedomosť o tom, že by navrhovateľovi priniesol na recepciu nejaký zamestnanec odporcu podpísaný Dodatok č.3. Takýto postup u odporcu ani nie je štandardný, pretože by musel podliehať schváleniu nadriadeným zamestnancom. Predložený dokument je i tak v časti miesta výkonu práce nezrozumiteľný a nejasný, čo spôsobuje jeho neplatnosť. Pracovný pomer navrhovateľa u odporcu sa skončil uplynutím dojednanej doby, pričom úkon okamžitého skončenia pracovného pomeru bol zo strany odporcu nadbytočný a išlo len o evidenčnú chybu u odporcu, ktorý zamestnáva stovky zamestnancov. Odporca zotrval na zamietnutí návrhu.

V záverečnej reči navrhovateľ zdôraznil, že odporca mu neprideloval prácu, čím porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zákonníka práce. Po 30.6.2013 mal čakať na pokyn p. X., ktorý nedostal. Dodatkom č.3 sa pracovný pomer z doby určitej zmenil na dobu neurčitú. Nie je si vedomý žiadneho porušenia pracovnej disciplíny. Až do 2.7.2013 mu odporca nevedel povedať, kde bude pracovať. Odporca svoje

vlastné zlyhania otočil proti nemu, dokonca sfaľšoval jeho podpis na doručenke z doručovania pokynu z 2.7.2013.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 71 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer uzatvorený na určitú dobu sa skončí uplynutím tejto doby.

Podľa § 71 ods. 2 Zákonníka práce ak zamestnanec pokračuje po uplynutí dohodnutej doby s vedomím zamestnávateľa ďalej vo výkone práce, platí, že sa tento pracovný pomer zmenil na pracovný pomer uzatvorený na neurčitý čas, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

Podľa § 54 Zákonníka práce dohodnutý obsah pracovnej zmluvy možno zmeniť len vtedy, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na jeho zmene. Zamestnávateľ je povinný zmenu pracovnej zmluvy vyhotoviť písomne.

Po vykonanom a doplnenom dokazovaní súd opätovne dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ mal s odporcom v Pracovnej zmluve dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú až do ukončenia zmluvy medzi odporcom a Eximbankou, v ktorej navrhovateľ až do 30.6.2013 vykonával prácu samostatného bezpečnostného pracovníka. Dňom 30.6.2013, kedy prišlo k ukončeniu zmluvy, malo prísť aj k skončeniu pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu a to uplynutím dohodnutej doby. Navrhovateľ o tejto skutočnosti vopred vedel, rovnako vedel aj o ukončení zmluvy s Eximbankou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, navrhovateľ po 30.6.2013 nepokračoval u odporcu vo výkone práce s vedomím zamestnávateľa, ako predpokladá ustanovenie § 71 ods. 2 Zákonníka práce, ani sa na možnosť pokračovania v práci na inom, než pôvodnom pracovisku odporcu, relevantne (písomne, osobne v sídle odporcu, či telefonicky) neinformoval, ani nedožadoval, ani sa do sídla odporcu nedostavil. Nemohlo teda v tomto prípade prísť k zmene pracovného pomeru z doby určitej na dobu neurčitú. Tvrdenie, že v dňoch 1.7. a 2.7.2013 sa navrhovateľ snažil telefonicky kontaktovať svojho priameho nadriadeného p. X., nemal súd v konaní preukázané, a teda zostalo len v rovine tvrdenia. Ďalšie jeho tvrdenie v tom, že odporca sa na adrese sídla zatajuje, považuje súd v dobe, kedy je možná akákoľvek komunikácia, vrátane elektronickej, za účelové. Súd zistil, že na internete sú uvedené dva telefonické kontakty na odporcu, vrátane e-mailovej adresy a dvoch webových stránok. K dodatočne predloženému navrhovateľom už podpísanému dodatku č. 3 súd uvádza, že počas celého konania, ktoré predchádzalo vydaniu prvého rozhodnutia tunajšieho súdu navrhovateľ tvrdil, že tento Dodatok mu bol podstrčený na podpis koncom augusta 2013, pričom tento Dodatok nepodpísal, ale všetky predložené dokumenty vrátane Dodatku si od odporcu zobral na právne posúdenie, pričom až doma zistil, že odporca ho týmto Dodatkom chcel podviesť (napr. č.l. 43, 54, 60, 64, 66, 88, 89, 106). Súd má teda za to, že navrhovateľ Dodatok č. 3 podpísal účelovo až v priebehu odvolacieho konania (fotokópia sa nachádza na č.l. 122, originál bol navrhovateľovi dňa 10.5.2013 na jeho žiadosť po skončení pojednávania vrátený), aby tak podoprel svoju argumentáciu ohľadne trvania pracovného pomeru, táto skutočnosť však už nemá žiadnu právnu relevanciu. Za pravdivé nemožno označiť ani jeho tvrdenie, že ním podpísaný Dodatok č.3 mu bol prinesený zamestnancom odporcu, ktorého ani nevedel identifikovať, pričom odporca toto tvrdenie na pojednávaní jednoznačne odmietol. Nepravdivosť tohto tvrdenia súd vyvodil aj z toho, že navrhovateľ v priebehu celého konania tvrdil, že Dodatok č.3 nepodpísal a bol mu podvrhnutý, teda ho následne ani nemohol od odporcu nejakým spôsobom získať. Takéto konanie navrhovateľa hraničí s účelovou manipuláciou dôkazmi. K Písomnému pokynu odporcu zo dňa 2.7.2013, na základe ktorého mal navrhovateľ nastúpiť do práce v spoločnosti IKEA Bratislava súd uvádza, že tento pokyn nebol navrhovateľovi nikdy doručený, teda ho ani nemohol oferovať. Doručenka k nemu priložená nespĺňa potrebné náležitosti, nie je opatrená pečiatkou pošty a podpis na nej navrhovateľ poprel. Z uvedeného teda nie je možné vyvodiť akúkoľvek dohodu medzi navrhovateľom a odporcom, ktorá by viedla k pokračovaniu v pracovnom pomere po 30.6.2013.

Súd v ďalšom tiež ustálil, že medzi navrhovateľom a odporcom neprišlo po 30.6.2013 ani k vzniku nového faktického pracovného pomeru, pretože pracovný pomer vzniká odo dňa, ktorý je v pracovnej zmluve uvedený ako deň nástupu do práce. Keďže pracovná zmluva v tomto prípade nebola písomne

uzatvorená, pričom z prejavov vôle oboch účastníkov konania nebolo možné vyvodit' zhodný deň nástupu do práce ani miesto výkonu práce, ani nevyšla najavo žiadna vzájomne potvrdená dohoda o jej podstatných náležitostiach, súd ustálil, že ani k vzniku nového pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu neprišlo.

Okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré dal odporca navrhovateľovi súd z vyššie uvedených dôvodov považuje za nadbytočné a bez právneho významu. Ostatné písomnosti odporcu ako Zápočtový list, Mzdový list, Oznámenia do Sociálnej poisťovne súd považuje za písomnosti, ktoré nepreukazujú skutočnosti rozhodné pre posúdenie trvania pracovného pomeru, nakoľko majú len evidenčný a účtovný charakter a je možné ich kedykoľvek zmeniť, či opraviť. Čo sa týka samotného Mzdového listu za rok 2013, navrhovateľ má za mesiac júl uvedenú mzdu, táto mu však nebola vyplatená z dôvodu výkonu práce v tomto mesiaci, ale z dôvodu, že mu odporca vyplatil niektoré nároky z predchádzajúceho obdobia. Túto skutočnosť navrhovateľ sám potvrdil na pojednávaní dňa 27.1.2015 (č.l. 60).

Obsahom zamietnutého návrhu bol aj návrh navrhovateľa na určenie, že jeho pracovný pomer u odporcu naďalej trvá. Na takomto určení nemôže mať navrhovateľ ani naliehavý právny záujem, keďže z okolností, ktoré v priebehu konania vyšli najavo je evidentné, že je jeho pracovný pomer skončil uplynutím dojednanej doby. Trvanie pracovného pomeru sa predpokladá pri určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktorú súd z vyššie uvedených dôvodov už neskúmal.

Keďže nebol daný právny základ nároku navrhovateľa na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, obsahom zamietnutého návrhu bol aj návrh navrhovateľa na náhradu mzdy.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov bolo rozhodnuté v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Odporca bol v konaní úspešný, preto má proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Trovy konania spočívajú v trovách právneho zastúpenia odporcu:

I. advokátkou JUDr. Zuzanou Porubskou, ktorá trovy vyčíslila v písomnom podaní zo dňa 14.4.2015 v sume 641,81 €. Trovy boli vyčíslené podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3, ods.4 a § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a pozostávajú z nasledovných úkonov právnej pomoci:

- 1/ prevzatie a príprava dňa 25.4.2014 v sume 61,87 € + 8,04 € rež. paušál;
- 2/ vyjadrenie k návrhu dňa 29.4.2014 v sume 61,87 € + 8,04 € rež. paušál;
- 3/ účasť na poj. dňa 27.1.2015 v sume 64,53 € + 8,39 € rež. paušál;
- 4/ písomné stanovisko z 23.2.2015 v sume 64,53 € + 8,39 € rež. paušál;
- 5/ vyjadr. k stanovisku z 19.3.2015 v sume 64,53€ + 8,39 € rež. paušál;
- 6/ účasť na poj. dňa 14.4.2015 v sume 64,53 € + 8,39 € rež. paušál;

Spolu za úkony právneho zastúpenia v sume 431,50 €, ďalej náhrada cestovných výdavkov za cestu Nitra - Bratislava a späť

1/ účasť na pojednávaní dňa 27.1.2015

zákl. náhrada : 90 km x 2 = 180 km x 0,183 € , čo je 32,94 €;

spotreba OMV : 180 km x 1,24 €/l x 7,1 l/100 km, čo je 15,85 €;

2/ účasť na poj. dňa 14.4.2015

zákl. náhrada : 90 km x 2 = 180 km x 0,183 €, čo je 32,94 €;

spotreba OMV : 180 km x 1,31 €/l x 7,1 l/100 km, čo je 16,74 €;

Spolu náhrada cestovných výdavkov v sume 98,47 €, ďalej náhrada za stratu času za:

1/ účasť na pojednávaní súdu 27.1.2015 a 14.4.2015, teda 2x cesta z Nitry do Bratislavy a späť, čo je 8 začatých polhodín x 13,98 € = 111,84 €;

Spolu náhrada za stratu času v sume 111,84 €.

II. advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., ktorá navrhovateľa zastupovala od 16.12.2015 a ktorá trovy vyčíslila písomným podaním zo dňa 11.5.2016 v sume 385,30 € za nasledovné úkony právnej pomoci:

- 1/ vyj. k odvolaniu dňa 15.6.2015 v sume 64,53 € + 8,39 € rež. paušál;
- 2/ prevzatie veci dňa 16.12.2015 v sume 64,53 € + 8,39 € rež. paušál;
- 3/ účasť na poj. 10.5.2016 (2 hod.15 min.) v sume 2 x 66€ + 8,58 € rež. p.;

Spolu za úkony v sume 295 €.

Náhrada cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní 10.5.2016 pri ceste z Trnavy do Bratislavy a späť:

Základná náhrada : 110 km x 0,183 € = 20,13 €;

Spotreba PHM : 110 x 1,102 €/l x 10,7l/100km = 12,97 €;

Náhrada za stratu času 2 x 2 začaté polhodiny : 4 x 14,3 € = 57,20 €;

Spolu odmena v sume 385,30 €.

Nakoľko trovy právneho zastúpenia za celé konanie žiadala priznať advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri ,s.r.o., ktorá ku nim prirátala aj 20 % DPH, pričom advokátka JUDr. Zuzana Porubská nebola platcom DPH a vykonala aj úkon vyjadrenia k odvolaniu dňa 15.6.2015 v sume 72,92 €, za jej zastupovanie súd priznal celkom 641,81 € + 72,92 € = 714,73 €. Za zastupovanie navrhovateľa advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o. súd priznal len úkon - účasť na pojednávaní dňa 10.5.2016 v sume 149,16 €, náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času v sume 90,30 €, čo je 239,46 € + 20 % DPH v sume 47,89 €, celkom 287,35 €. Súd nepriznal úkon prevzatie veci a príprava, nakoľko tento úkon už bol priznaný za zastupovanie advokátkou JUDr. Zuzanou Porubskou, pričom odmena za tento úkon patrí len jednému zástupcovi.

Trovy právneho zastúpenia celkom tvorí suma 714,73 € + 287,35 € = 1.002,08 €.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za určenie, že pracovný pomer naďalej trvá, súd rozhodol podľa Zákona o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ bol podľa tohto zákona oslobodený len z návrhu na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Za ďalší určovací návrh je povinný zaplatiť poplatok v sume 99,50 €, keďže bol v spore neúspešný a na zaplatenie poplatku nebol dosiaľ vyzvaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).